

Waar kijken we? En gaan we winnen? Het gaat maar over één ding deze dagen. Hoe kijken 'gewone' Nederlanders en topsporters naar de dag van de finale Nederland-Spanje?

Kijken in het hotel

Peter Gronsvelt.

2-1

Yigit Yücer (18) komt uit Turkije, maar loopt met Oranjeshirt langs de Delftse grachten. „Ik ben hier op vakantie. Ik ga dus kijken in het hotel, Radisson in Amsterdam.“ Zijn voorspelling: 2-1 voor het Nederlands Elftal.

Steengoed

2-1

Ruud Vuijk (62) rijdt in het dagelijks leven absurd lange limousines rond. De Schiedammer houdt van de stijl van Van Bommel. „Die is echt steengoed.“ Ook hij houdt het, zoals zovelen, op 2-1.

Bang dat 't niet lukt

1-2

Oud-judoka Dennis van der Geest (nu deejay): „Ik kijk thuis met vrienden en zal op de Grote Markt in Haarlem gaan draaien als we winnen. Dat hoop ik natuurlijk van harte, maar ik ben bang dat het niet gaat lukken. Spanje voetbalt namelijk heel erg sterk. Ik heb die halve finale van Nederland tegen Uruguay naderhand nog een keer bekeken en heb me kapot zitten ergeren. Ik vrees dat Spanje met 2-1 wint.“

Feest

2-0

Peter Brehm (60) heeft een feestwinkel in Delft, die deze dagen vooral verdient aan alle plastic oranjevierserselen. Kuyt is zijn favoriet. „Het wordt 2-0 voor Nederland.“

Afrekenen met

Op de drempel van de dag van de waarheid, stuurde u ons massaal uw herinneringen aan de vorige twee WK-finales van het Nederlands elftal. Grappige anekdotes, hilarische situaties en vooral nooit verwerkte voetbaltrauma's over Duitse schwalbes en Argentijnse doelpalen die 15 centimeter te dik waren.

Het is ontroerend te zien hoe u die finales beleefde, tot in Panama, Curaçao, Indonesië, Tanzania en Israël. In zwart-wit of in kleur, tussen de weeën in het ziekenhuis, achter een veel te kleine televisie met slechte ontvangst, op de camping of het hotel. Alle herinneringen getuigen van intense pijn, verdriet en berusting. We waren ontroostbaar,

Vijftien gulden voor een kaartje

ROTTERDAM • Peter Gronsvelt (54) weet het nog als de dag van gisteren.

De WK-finale van 1974, of liever gewoon: dé WK-finale.

„Om aan kaartjes te komen hadden we in Den Haag bij een reisbureau een nacht in de rij gelegen. Er waren die ochtend nog maar honderd kaarten in de verkoop, maar mijn vrienden en ik hoorden bij de gelukkigen. In München werd er twee dagen voor de wedstrijd driehonderd gulden voor een kaartje betaald, wij waren niet meer dan vijftien gulden kwijt!“

Desondanks waren de meeste kaartjes bij de oosterburen terechtgekomen.

„In het stadion zaten voor zover ik me kan herinneren dan ook heel weinig Nederlanders, ik geloof ongeveer achtduizend. Voor de wedstrijd was heel duidelijk te merken dat ook de Duitsers blij waren met het Nederlands elftal, want wij hadden het toernooi gemaakt. Alleen nu was het afgelopen voor ons, zeiden zij.“

Van de wedstrijd staan Gronsvelt, zoals bij de meesten van ons, vooral de eerste twee minuten nog helder voor de geest. „Achter ons stond een Duitse supporter vanaf de aftrap 'Bertie, Bertie' te schreeuwen om Bertie Vogts aan te moedigen. Na twee minuten kreeg Vogts al een gele kaart en stond Duitsland achter, waarna wij natuurlijk ook uit volle borst 'Bertie, Bertie' begonnen te zingen. Maar ja, de rest is bekend: zijn Bertie speelde onze Johan volledig uit de wedstrijd, en de Duitsers wonnen.“

Toch ging het vriendenclubje na afloop het centrum in. „Daar werden we als een soort helden binnengehaald. Geen enkele Duitser probeerde ons te piepelen, ze waren allemaal trots op Oranje. We hebben de hele avond gratis gedronken,

1974

De tranen van vorige

maar de kater bleef: Zo goed voetballen en toch nog onverdiend verliezen.“

Gronsvelt heeft er weliswaar geen trauma, maar wel een langdurige hekel aan het betonnen Duitse voetbal aan overgehouden. „Al ben ik sinds de successen van Van Gaal, Van Bommel en Robben bij Bayern wel anders naar het Duitse voetbal gaan kijken.“

Maar helaas, zijn ultieme droom komt niet uit. „Er is helemaal niks mis met Spanje, maar ik heb de hele tijd een voorgevoel gehad dat Nederland sober de finale zou

halen, en daar een frivool Duits elftal zou verslaan: een soort spiegel van 1974.“

Hij deed gisteren toch nog pogingen kaartjes te krijgen voor de finale in Johannesburg. „Als het tegen de Duitsers was geweest, was ik zeker gegaan. Nu speelt ook de prijs een overweging bij het besluit om te gaan, want het is allemaal wel erg duur. Tegen de Duitsers had ik het tegen elke prijs willen zien.“

Ruud Krol (rechts) kan niet verhinderen dat Gerd Müller scoort. Inzet: speciale AD-editie. FOTO AFP

De München-reis van Peter Gronsvelt. Links: het vertrek. Midden: bezoek aan het centrum van de Beierse stad. Rechts: bij het stadion.

Amsterdam op slot bij te grote toeloop

KEMAL RIJKEN

AMSTERDAM • Amsterdam gaat dinsdag op slot als er te veel bezoekers zijn voor de huldiging van Oranje. Dat blijkt uit een brief van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

In de brief, gericht aan de burgemeesters van de vier grote steden,

staat dat Amsterdam maar een beperkt aantal mensen aankan. De stad gaat dicht als er meer dan een miljoen bezoekers zijn. Vervoer per trein en auto kan worden geblokkeerd.

Ook komen er extra veiligheidsmaatregelen op de avond van de finale. Zo moeten 'Spaanse objecten

aandacht krijgen'. Hiermee worden waarschijnlijk Spaanse restaurants, tapasbars en diplomatieke diensten bedoeld. Als Oranje verliest is de kans namelijk groot dat raddraaiers zich daarop botvieren. Verder moet de rust op pleinen met grote schermen worden gewaarborgd.

De gemeente Amsterdam laat

weten dat er op zondag geen extra beeldschermen komen om het publiek te spreiden. „Alleen op het Museumplein staan schermen. Daar is ruimte voor 200.000 mensen“, zegt een woordvoerder. Dertig minuten na de finale gaan de schermen op zwart. Riskant, vindt de SP, omdat dit irritatie kan wekken.